

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в закрито заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **2158** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл. 221 и сл. от ЗМ, във връзка с чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по искане на „Гейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], магазин № 2 – С. С. за спиране на изпълнението на Решение № ЗРЗМ – 5800 – 221 / 32 – 721087 от 01.02.2024 на директора на Териториална дирекция Митница София, по реда на чл. 166 от АПК.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране изпълнението на решението за процесуално допустимо. Разгледано по същество искането е неоснователно.

Съображенията за това са следните:

С оспореното решение е определен нов общ размер на публични държавни вземания, в размер на 5369, 53 лева за мито и 17 845, 96 лева за ДДС. Решението е получено на 08.02.2024 г. от пълномощник (К. С.) на управителя на дружеството „Гейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], магазин № 2 – С. С.. С решението „Гейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е задължено да заплати сумата от 2313, 03 лева – мито (разлика между реално платено и дължимо) и 462, 61 лева ДДС (разлика между реално платено и дължимо).

Съгласно разпоредбата на чл. 19б от Закона за митниците (Нов - ДВ, бр. 60 от 2015 г.), решение, с което се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, се издава в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството. Уведомяването на длъжника за размера на задължението се извършва с връчването на решението. Съгласно разпоредбата на чл. 19б, ал. 2 от ЗМ, решенията по ал. 1 с изключение на случаите по чл. 221, ал. 2 и 3 подлежат на предварително изпълнение.

Оспореното решение не попада в посочените изключения. То подлежи на предварително изпълнение по силата на посочената разпоредба на чл. 19б, ал. 2 от ЗМ. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 22, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 952 /

2013 от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, която гласи, че освен ако в решението или в митническото законодателство е предвидено друго, решението поражда действие от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил. С изключение на случаите, предвидени в член 45, параграф 2, приетите решения се изпълняват от митническите органи от тази дата.

Член 221, ал. 1 от ЗМ гласи, че обжалването на решението по чл. 19б не спира неговото изпълнение.

Член 221, ал. 2 ЗМ гласи, че изпълнението на решение по чл. 19б може да бъде спряно по искане на заинтересованото лице от директора на Агенция "Митници" при обосновано съмнение за несъответствие на оспорваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато може да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.

Съгласно чл. 221, ал. 3 от ЗМ, когато с решението по чл. 19б се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, неговото изпълнение може да бъде спряно от органа, който го е издал, ако в срока за обжалване на решението бъде предоставено обезпечение в размер на главницата и лихвите. Обезпечението може да бъде паричен депозит или поръчителство под формата на банкова гаранция. За срока на спирането се дължи законна лихва.

Съгласно чл. 221, ал. 4, решението, с което се отказва спиране на изпълнението, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 221, ал. 5 от ЗМ, обжалването спира изпълнението на решение, с което се установяват задължения, произтичащи от прилагането на международна конвенция, към която Република България се е присъединила, и длъжници са гарантиращите организации, определени с акт на Министерския съвет. След влизане в сила на решението то се изпраща в тридневен срок на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за принудително изпълнение.

В жалбата до АССГ е направено искане за спиране на изпълнението, като е мотивирано с това, че оспореното решение би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

По делото е налице произнасяне на ВАС, с което са дадени указания до съда на първата инстанция, да се произнесе по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК. Посочено е, че съдът, в правомощието на който е разглеждането на делото, е компетентен да разгледа и да се произнесе и по искането с правно основание чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт. (Определение № 4841 от 17.04.2024 г. по адм. д. № 3933 / 2024 г. на ВАС, Осмо отделение).

Посоченото означава, че съдът трябва да се произнесе по реда на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК. Съгласно практиката на ВАС, спирането по чл. 221, ал. 3 от ЗМ предполага спиране от административния орган, издал административния акт, в срока за оспорване на същия, при представянето на обезпечение. От друга страна спирането по чл. 166, ал. 2 от АПК предполага отправено искане до съда при образувано съдебно производство по оспорване на административния акт, в срок до влизане в сила на решението, при наличието на възможност за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Опциите не са алтернативни и взаимноизключващи. Правните възможности за защита срещу предварителното изпълнение могат да се реализират, съобразно етапите на процесния спор. (в този смисъл Определение № 8873 от 26.09.2023 г., по адм. д. № 8754 / 2023 г., Петчленен състав)

Към искането за спиране на изпълнението не са приложени доказателства за наличието на обстоятелството, че оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница София, би могло да причини на жалбоподателя значителна или труднопоправима вреда. „Значителна“ е количествено характеристика на вредата. „Труднопоправима“ е качествена характеристика на вредата. За нито една от тези характеристики не са предоставени доказателства. Всъщност в жалбата е възпроизведен текстът на чл. 166, ал. 2 от АПК, но без да е подкрепен от доказателства. При това положение недоказано се явява обстоятелството, че финансово задължение в размер на сумата от 2313, 03 лева – мито (разлика между реално платено и дължимо) и 462, 61 лева ДДС (разлика между реално платено и дължимо) - л. 18 от оспореното решение – ще причини значителна или труднопоправима вреда. Именно тези предпоставки трябва да се установят в настоящото производство, което се развива по реда и на основанията по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, и които са различни от предпоставките по чл. 221, ал. 3 от ЗМ. Не са представени документи (финансови или счетоводни), които да водят до извод, че посоченото финансово задължение ще причини вреда на дружество „Гейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

На следващо място, трябва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 166, ал. 2, изречение последно от АПК гласи, че изпълнението може да се спре сам въз основа на нови обстоятелства. Посоченото означава, че трябва да са настъпили нови обстоятелства във времето, след издаването на оспорения акт. Това е така, защото в настоящия случай е налице предварително изпълнение, допуснато по силата на закон – чл. 221 от ЗМ. Тоест законодателят е презюмирал, че при издаването на такива административни актове, са налице изключителни обстоятелства и общественят и държавният интерес надделяват. Това от своя страна означава, че със самото издаване на акта се преклудират фактите, които обосновават предварителното му изпълнение. За да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато по силата на закон, трябва да се твърдят и докажат нови обстоятелства, настъпили във времето след издаването на акта. (аргумент от чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК). Такива факти първо не се твърдят и второ не се установяват.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 45 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Гейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], магазин № 2 – С. С., за спиране на изпълнението на Решение № ЗРЗМ – 5800 – 221 / 32 – 721087 от 01.02.2024 на директора на Териториална дирекция Митница София, по реда на чл. 166 от АПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, на основание чл. 166, ал. 3 от АПК.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение за продължаване на процесуалните действия по основната жалба.

СЪДИЯ:

